

(08–28. март 2009)

Шарајте, бре, мало!

Поводом десетогодишњице НАТО бомбардовања Србије:

"Срби су пре десет година кажњени бомбама, а косовски Албанци десет година касније, упркос протеривању Срба и паљењу њихових кућа и цркава, бивају награђени тиме што је више од 50 земаља признало нелегалну независност наше јужне покрајине." (Борис Тадић, председник Србије, у Савету безбедности УН, 23. март 2009, "Бета")

"Жао ми је људских жртава и материјалних разарања, надам се да се проблеми који су довели до тога неће поновити. Мислимо да је најбоље, у суочењу с оним што се десило последњих 20 година у бившој Југославији, да се у наредних 20 година направи успешна Србија." (Камерон Мантер, амбасадор САД у Београду, у Панчеву, 19. март 2009, "Б92")

"Човек који није владао собом – владао је светом и крај XX века и своје владавине крунисао најбестиднијим неделом, бомбардовањем Србије, претварајући Европску унију и НАТО савез у нову Монику Левински. [...] Било би речито и племенито да и НАТО подигне гробље својим жртвама пострадалим од руке српских злочинаца. Било би то јединствено гробље у историји ратова у којем не би био сахрањен ни један погинули војник, али би ту могли да сахране покојни образ и умрлу савест тзв. међународне заједнице и НАТО савеза." (Матија Бећковић, академик, на Националној академији "Србијо памти", 24. март 2009, сајт ДСС-а)

Трговина несталима

Соња Бисерко, председница Хелсиншког одбора, 11. март 2009, "Проблем" ТВ "Студио Б":

"Прича о трговини органима је једна прича која је, врло невешто пласирана од стране Карле дел Понте у тој књизи. Јер, ако је имала доказе онда је морала подићи оптужницу. И мислим, ја лично мислим да тај број није реалан. И мислим да, тужилаштво у Београду врло грешито што стално износи у јавност, оно што налази у истрази. И мислим да Београд доста манипулише, и да је управо у функцији да се, због ове пресуде [војном и полицијском врху Србије] која је била очекивана, истовремено билдује једна прича о несталима који су били жртве трговинама органима."

"Ја не кажем, ако и постоји, наравно то треба процесуирати. Али, мислим да је врло погрешно, и за Албанце, и за Србе, да се тиме сад манипулише овако, како се манипулише у нашим медијима. И мислим да то наравно, јако трује односе између Срба и Албанаца. Али, мислим да Београд од почетка води погрешну политику, чини ми се, зато што, пре свега, не пристаје на ту реалност али с друге стране, као што је познато, Београд и није хтео Косово у Србији. Хтео је поделу Косова."

"Међутим има једна друга реалност, која није видљива, ни за Србе, можда, на Косову, а ни овде, а то је да Срби и Албанци у тим енклавама, комуницирају, имају један суживот, који није никад, да кажем осветљен или видљив за јавност. Зато што нико о томе неће да пише. Значи постоји један *modus vivendi*, који итекако функционише. И морам да кажем још једну ствар, с обзиром да се с тиме много манипулише. Последњи година и нема тако много етнички мотивисаних инцидената. Има неких, пошто смо разговарали са пуно људи, више, да кажем провокација. Да, пролази се преко њиве..."

Вуков Јуриш

Вук Драшковић, председник СПО-а:

"И овај 9. март је време за јуриш како би се уклониле све опасније и веће барикаде Србији на њеном путу у европску будућност." (10. март 2009, "Прес")

"Србија прво треба да постане чланица НАТО, па тек онда ЕУ. Ниједна бивша комунистичка земља Источне Европе није ушла у ЕУ, а да претходно није постала чланица НАТО и то им је донело сигурност и знатан привредни раст." (22. март 2009, ТВ "Палма плус")

&

"Вук Драшковић је разапет између позива на јуриш његове радикалне супруге Данице и 'Стани!' Весне Пешић." (Зоран Ћинђић, као председник ДС-а, на седници Скупштине, 11. мај 1995, ТВ "Студио Б")

Чекао сам, чекао (ако ти нећеш, хоће другар твој)

Пише: Александар Лазић
петак, 03 април 2009 18:50

